

KONWENCJA Nr 145

dotycząca ciągłości zatrudnienia marynarzy,

przyjęta w Genewie dnia 28 października 1976 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 28 października 1976 roku została przyjęta w Genewie na sześćdziesiątej drugiej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja nr 145 dotycząca ciągłości zatrudnienia marynarzy.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 13 września 1979 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru.)

Przekład.

166

KONWENCJA Nr 145

- dotycząca ciągłości zatrudnienia marynarzy.

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy,

zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zebrana tam w dniu 13 października 1976 roku na swej sześćdziesiątej drugiej sesji, biorąc pod uwagę postanowienia Części IV Zalecenia o zatrudnieniu marynarzy (postęp techniczny), 1970 („Stalność zatrudnienia i zarobków“),

postanowiwszy przyjąć niektóre wnioski dotyczące ciągłości zatrudnienia marynarzy, która to sprawa stanowi czwarty punkt porządku dziennego sesji,

postanowiwszy, że wnioski te zostaną ujęte w formę konwencji międzynarodowej,

przyjmuje dnia 28 października 1976 roku niniejszą konwencję, która otrzyma nazwę Konwencji o ciągłości zatrudnienia marynarzy, 1976.

Artykuł 1

1. Niniejszą konwencję stosuje się do osób, które są w stałej gotowości do pracy w zawodzie marynarza i których zasadnicze wynagrodzenie roczne pochodzi z tej pracy.

2. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „marynarze“ oznacza osoby określone w ten sposób przez ustawodawstwo lub praktykę krajową albo układy zbiorowe i które zazwyczaj są zatrudnione jako członkowie załogi na statku morskim, z wyjątkiem:

- a) okrętu wojennego;
- b) statku używanego do rybołówstwa lub czynności bezpośrednio z tym związanych albo używanego do połowu wielorybów lub do podobnych czynności.

3. Ustawodawstwo krajowe określi, kiedy statek jest uważany za statek morski w rozumieniu niniejszej konwencji.

4. Zainteresowane organizacje pracodawców i pracowników będą konsultowane lub będą w inny sposób uczestniczyły przy formułowaniu i rewizji określeń ustalonych zgodnie z ustępami 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

1. W każdym państwie członkowskim, w którym istnieje przemysł morski, polityka krajowa będzie zachęcała wszystkie zainteresowane ośrodki do zapewnienia w miarę możliwości ciągłego lub stałego zatrudnienia dla wykwalifikowanych marynarzy i do zapewnienia w ten sposób armatorom stałej i odpowiedniej siły roboczej.

2. Należy podejmować wszelkie starania dla zapewnienia marynarzom minimum okresu zatrudnienia lub minimum dochodu albo zasiłku pieniężnego, w sposób i w zakresie uzależnionych od sytuacji gospodarczej i społecznej zainteresowanego kraju.

Artykuł 3

Środki umożliwiające osiągnięcie celów określonych w artykule 2 niniejszej konwencji mogą obejmować:

- a) umowy lub porozumienia przewidujące ciągłe lub stałe zatrudnienie w ramach przedsiębiorstwa żeglugowego lub zrzeczenia armatorów albo
- b) przedsięwzięcia mające na celu uregulowanie zatrudnienia przez zakładanie i prowadzenie rejestrów lub list według kategorii wykwalifikowanych marynarzy.

Artykuł 4

1. Jeżeli ciągłość zatrudnienia marynarzy zapewnia się jedynie przez zakładanie i prowadzenie rejestrów lub list, powinny one obejmować wszystkie kategorie zawodowe marynarzy zgodnie z zasadami, które określi ustawodawstwo lub praktyka krajowa albo układy zbiorowe.

2. Marynarze wpisani do takiego rejestru lub na taką listę będą mieli pierwszeństwo w uzyskaniu pracy w żegludze.

3. Marynarze wpisani do takiego rejestru lub na taką listę będą zobowiązani do pozostawania w gotowości do pracy zgodnie z zasadami, które ustali ustawodawstwo lub praktyka krajowa albo układy zbiorowe.

Artykuł 5

1. Stan rejestrów lub list marynarzy będzie okresowo analizowany, w stopniu dozwolonym przez ustawodawstwo krajowe, w celu ustalenia go na poziomie odpowiadającym potrzebom przemysłu morskiego.

2. Jeżeli redukcja stanu takich rejestrów lub list okaże się konieczna, będą podjęte wszelkie właściwe środki w celu zapobieżenia lub złagodzenia jej niekorzystnych skutków dla marynarzy, z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej i społecznej zainteresowanego kraju.

Artykuł 6

Każde państwo członkowskie zapewni stosowanie wobec marynarzy właściwych postanowień w zakresie bezpieczeństwa, zdrowia, spraw socjalno-bytowych i kształcenia zawodowego pracowników.

Artykuł 7

Postanowienia niniejszej konwencji będą realizowane poprzez ustawodawstwo krajowe, jeżeli nie są już stosowane w drodze układów zbiorowych, orzeczeń rozjemczych lub w inny sposób zgodny z praktyką krajową.

Artykuł 8

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zostanie poinformowany o formalnych ratyfikacjach niniejszej konwencji w celu ich zarejestrowania.

Artykuł 9

1. Niniejsza konwencja będzie obowiązywała tylko tych Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, któ-

rych ratyfikacje zostaną zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.

2. Wejście ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania przez Dyrektora Generalnego ratyfikacji niniejszej konwencji przez dwóch Członków.

3. Następnie niniejsza konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdego Członka po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 10

1. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, może po upływie dziesięciu lat od daty początkowego wejścia jej w życie wypowiedzieć konwencję aktem przekazanym Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabiera mocy dopiero po upływie jednego roku od daty jego zarejestrowania.

2. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję i który w ciągu jednego roku po upływie dziesięcioletniego okresu, wymienionego w poprzednim ustępie, nie skorzysta z możliwości wypowiedzenia przewidzianego w niniejszym artykule, będzie związany postanowieniami niniejszej konwencji na nowy okres dziesięciu lat i następnie będzie mógł wypowiedzieć konwencję po upływie każdego dziesięcioletniego okresu, z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 11

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zawiadomi wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy o zarejestrowaniu wszystkich ratyfikacji i aktów wypowiedzenia przekazanych mu przez Członków Organizacji.

2. Zawiadamiając Członków Organizacji o zarejestrowaniu drugiej zgłoszonej mu ratyfikacji, Dyrektor Generalny zwróci uwagę Członków Organizacji na datę wejścia w życie niniejszej konwencji.

Artykuł 12

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy udzieli Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, w celu zarejestrowania zgodnie z artykułem 192 Karty Narodów Zjednoczonych, wyczerpujących informacji o wszystkich ratyfikacjach i aktach wypowiedzenia, które zarejestrował zgodnie z postanowieniami poprzednich artykułów.

Artykuł 13

Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy w każdym przypadku, gdy uzna to za potrzebne, przedstawi Konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej konwencji i rozpatrzy, czy należy wpisać na porządek dzienny Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej rewizji tej konwencji.

Artykuł 14

1. W razie przyjęcia przez Konferencję nowej konwencji, wprowadzającej całkowitą lub częściową rewizję niniejszej konwencji, i jeżeli nowa konwencja nie stanowi inaczej:

- a) ratyfikacja przez Członka nowej konwencji wprowadzającej rewizję spowoduje z mocy samego prawa, bez względu na postanowienia artykułu 10, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej konwencji z zastrzeżeniem, że nowa konwencja wprowadzająca rewizję wejdzie w życie;
- b) począwszy od daty wejścia w życie nowej konwencji wprowadzającej rewizję niniejsza konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez Członków.

2. Niniejsza konwencja pozostanie w każdym razie w mocy w swej formie i treści dla tych Członków, którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji wprowadzającej rewizję.

Artykuł 15

Teksty angielski i francuski niniejszej konwencji są jednakowo wiarygodne.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem konwencji przyjętej należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej sześćdziesiątej drugiej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą dnia dwudziestego dziewiątego października 1976 roku.

Na dowód czego dnia jedenastego listopada 1976 roku złożyli swe podpisy:

Przewodniczący Konferencji
Modolv Hareide

Dyrektor Generalny
Międzynarodowego Biura Pracy
Francis Blanchard

Convention 145**CONVENTION CONCERNANT LA CONTINUITÉ DE L'EMPLOI DES GENS DE MER**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,
Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 13 octobre 1976, en sa soixante-deuxième session;
Ayant noté les termes de la partie IV (Régularité de l'emploi et du revenu) de la recommandation sur l'emploi, des gens de mer (évolution technique), 1970;
Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la continuité de l'emploi des gens de mer, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;
Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,
adopte, ce vingt-huitième jour d'octobre mil neuf cent soixante-seize, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la continuité de l'emploi (gens de mer), 1976:

Article 1

1. La présente convention s'applique aux personnes qui sont disponibles de manière régulière pour un travail de gens de mer et qui tirent leur revenu annuel principal de ce travail.

2. Aux fins de la présente convention, l'expression « gens de mer » désigne des personnes définies comme telles par la législation ou la pratique nationales ou par des conventions collectives et qui sont habituellement employées comme membres de l'équipage à bord d'un navire de mer autre que:

- a) un navire de guerre;
- b) un navire affecté à la pêche ou à des opérations qui s'y rattachent directement, à la chasse à la baleine ou à des opérations similaires.

3. La législation nationale déterminera quand un navire sera réputé navire de mer aux fins de la présente convention.

4. Les organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées doivent être consultées lors de l'élaboration et de la révision des définitions établies en vertu des paragraphes 2 et 3 ci-dessus ou y être associées de toute autre manière.

Article 2

1. Dans chaque Etat Membre où il existe une activité maritime, il incombe à la politique nationale d'encourager tous les milieux intéressés à assurer aux gens de mer qualifiés, dans la mesure du possible, un emploi continu ou régulier et, ce faisant, de fournir aux armateurs une main-d'œuvre stable et compétente.

2. Tous les efforts doivent être faits pour assurer aux gens de mer, soit un minimum de périodes d'emploi, soit un minimum de revenu ou une allocation en numéraire dont l'ampleur et la nature dépendront de la situation économique et sociale du pays dont il s'agit.

Article 3

Parmi les mesures permettant d'atteindre les objectifs énoncés à l'article 2 de la présente convention pourraient figurer:

- a) soit des contrats ou des accords prévoyant l'emploi continu ou régulier au service d'une entreprise de navigation ou d'une association d'armateurs;

- b) soit des dispositions visant à assurer la régularisation de l'emploi grâce à l'établissement et à la tenue de registres par catégorie de gens de mer qualifiés.

Article 4

1. Lorsque la continuité de l'emploi des gens de mer ne repose que sur l'établissement et la tenue de registres ou de listes, ces registres et ces listes doivent comprendre toutes les catégories professionnelles de gens de mer selon des modalités que la législation ou la pratique nationales ou les conventions collectives détermineront.

2. Les gens de mer inscrits sur un tel registre ou une telle liste auront priorité d'engagement pour la navigation.

3. Les gens de mer inscrits sur un tel registre ou une telle liste devront se tenir prêts à travailler selon des modalités que la législation ou la pratique nationales ou les conventions collectives détermineront.

Article 5

1. Dans la mesure où la législation nationale le permet, l'effectif des registres et des listes des gens de mer est révisé périodiquement afin de le fixer à un niveau correspondant aux besoins de l'activité maritime.

2. Lorsqu'une réduction de l'effectif d'un tel registre ou d'une telle liste devient nécessaire, toutes mesures utiles sont prises en vue d'en prévenir ou d'en atténuer les effets préjudiciables aux gens de mer, compte tenu de la situation économique et sociale du pays dont il s'agit.

Article 6

Chaque Etat Membre fera en sorte que les règles appropriées concernant la sécurité, l'hygiène, le bien-être et la formation professionnelle des travailleurs soient appliquées aux gens de mer.

Article 7

Dans la mesure où elles ne sont pas mises en application par voie de conventions collectives, de sentences arbitrales ou de toute autre manière conforme à la pratique nationale, les dispositions de la présente convention doivent être appliquées par voie de législation nationale.

Article 8

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 9

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 10

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international

du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 11

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 12

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 13

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 14

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 10 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 15

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa soixante-deuxième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 29 octobre 1976.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce onzième jour de novembre 1976:

Le Président de la Conférence,

MODOLV HAREIDE

Le Directeur général du Bureau international du Travail,

FRANCIS BLANCHARD